

ZOEKT

NAAR

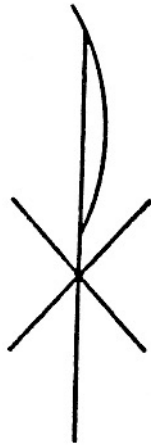
WAT

HIER-

BOVEN

IS

Kol. 3,1

DIT WIL IK GETUIGEN:

ONZE VERLOSSER LEEFT

Psalm 30

Van U wil ik spreken, God,
en iedereen mag het horen:
Gij hebt mij omhoog getrokken,
Gij hebt mij het leedvermaak
van mijn vijanden bespaard.
Ik riep tot U: help mij, God -
toen hebt Gij mij genezen;
Gij hebt mij teruggehaald
diep uit de afgrond, ik werd
al bij de doden gerekend,
Gij hebt mij wéér levend gemaakt.

Zingt voor de Heer onze God,
allen die deelt in zijn liefde;
houdt in uw liederen levend
dat Hij de heilige is.
Zijn woede duurt maar een tel,
een leven lang zijn vriendschap,
de avond komt met droefheid,
met vreugde de nieuwe dag.

Ik was onbezorgd en gelukkig,
ik dacht: zo zal het blijven,
ik sta en ik zal niet vallen:
en ik besepte niet
dat alleen uw genade
mij in leven houdt, Heer.
Daarom, toen Gij U afkeerde,
was ik nergens meer.

Ik heb U geroepen, God,
U om genade gesmeekt:
'Wat hebt U eraan, als ik dood ga
en in het graf word gelegd?
Kan het stof U soms loven,
een dode uw trouw bezingen?
Hoor mij dan toch, Heer God,
wees mij genadig en help.'

Toen hebt Gij mijn droefheid veranderd
in blijdschap, ik ging in rouw
en Gij hebt mij gekleed in vreugde.
En nu, van ganser harte,
zing ik dit lied voor U,
en ik mag niet meer zwijgen,
en daarom, God mijn God,
dank ik U eindeloos.

Psalm 114

Toen Israël uit Egypte trok,
de zonen van Jakob
weg uit een onverstaaenbaar volk,
toen maakte de Heer
van Juda zijn heilige woning, van Israël
zijn koninkrijk.
Dat zag de zee, en zij sloeg op de vlucht,
en de Jordaan deinsde terug,
de bergen sprongen als rammen weg,
als lammeren de heuvels.
Wat was er, zee, dat je vluchten moest,
Jordaan, dat je wegkroop,
en bergen, dat jullie huppelden als rammen
als schapen en geiten?

Verschenen is de Heer van de aarde,
de God van Jakob,
die rotsen verandert in bronnen en vijvers,
stenen in water.

Niet ons komt de eer toe, o God, niet aan ons
maar aan U alleen.
Want Gij zijt waarachtige liefde en trouw,
God in ons midden.

Hoe kunnen er dan nog zijn die vragen:
waar is jullie God?
Onze God gaat alles te boven,
Hij maakt wat Hij wil.

Heidenen maken hun goden zelf,
van zilver en goud;
die hebben een mond, maar kunnen niet spreken,
ogen, en kunnen niet zien;
die hebben oren, maar kunnen niet horen
en een neus, maar ze ruiken niets -
en hun handen kunnen niet tasten
en hun voeten kunnen niet gaan,
en uit hun kelen, uit hun kelen
komt geen geluid vandaan.
En wie vertrouwt op zulke goden
is al even waardeloos.

Israël, blijf op uw God vertrouwen,
Hij is uw hulp en uw schild.
Mensen van God, blijft toch vertrouwen,
Hij is uw hulp en uw schild.
Gij allen die in het huis van God
uw diensten verricht, blijft Hem vertrouwen,
Hij is uw hulp en uw schild.

De Heer bewaart ons in zijn hart,
en geeft ons zijn zegen;
geluk en zegen voor Israël
en veel geluk voor wie Hem dienen,
niets dan genade voor al zijn mensen,
groten en kleinen.

Hij zal ons groot en talrijk maken,
ook onze kinderen.
Wij zijn gunstelingen van God,
hemel en aarde heeft Hij geschapen.
De hemel is de hemel van God,
de aarde heeft Hij aan de mensen gegeven.

Niet de doden spreken van Hem,
niet de doden in hun stilte.
Maar wij, mensen, maken Hem gelukkig
nu en in eeuwigheid.
Halleluja.

Psalm 105

Verkondigt de Naam van de Heer,
verkondigt zijn grote daden.
Maakt het bekend aan de wereld
dat Hij wonderen doet.
Laat allen die Hem zoeken
van harte vrolijk zijn -
wie zou niet gloriëren
in zijn heilige Naam?
Keert u tot Hem, Hij is machtig,
houdt niet op Hem te zoeken.
Herinnert u zijn belofte,
de tekenen die Hij ons gaf,
zonen van Abraham, zijn knecht,
zonen van Jakob, zijn vriend.
Hij is onze God, Hij alleen,
zijn wijsheid vervult heel de aarde.
Hij blijft zijn verbond indachtig,
duizend geslachten lang,
dat woord, aan Abraham gegeven,
die eed aan Isaak gezworen,
aan Jakob vernieuwd en bezegeld,
een eeuwig verbond met zijn volk:
'Ik zal u Kanaän geven,
daar zult gij wonen voorgoed.'

Het was maar een handjevol mensen,
een kleine groep vreemdelingen,
ontheemd temidden van de heidenen,
zwerfend, nu hier dan daar.
Maar Hij verdroeg het niet
dat iemand hen tyranniseerde,
koningen heeft Hij getuchtigd
om hunnentwil, Hij sprak:
'Raak mijn gezalfde niet aan,
doe mijn profeten geen kwaad.'

Honger kwam over het land
en alle brood raakte op.
Toen zond Hij een man voor hen uit:
Jozef, verkocht als een slaaf,

in de gevangenis geworpen,
zijn voeten in boeien geslagen,
ketenen om zijn hals -
totdat hij dromen verklaarde,
en zijn voorspelling vervuld werd.
Toen liet de koning hem vrij,
de farao van Egypte,
en gaf hem alles in handen,
zijn huis en zijn hele bezit;
hij werd de raadsman der wijzen,
het hof was hem onderdanig.

En Israël trok naar Egypte
en Jakob vond er gastvrijheid,
daar in het land van Cham.
Daar maakte de Heer hen vruchtbaar,
veel talrijker dan Egypte,
en dat verdroot Egypte
het begon Israël te haten,
het ging Israël kwellen
met sluwheid en met geweld.
Maar de Heer riep Mozes, zijn knecht
en Aäron heeft Hij gekozen;
Hij liet hen wonderen verrichten
daar in het land van Cham.
Duisternis zond Hij neer
en het werd aardedonker;
water veranderde in bloed
en alle vissen stierven.
Het land krioelde van kikkers
tot in het paleis van de koning.
Hij sprak, en daar waren de muggen,
muskieten in heel hun gebied.
Het regende hagel en vuur,
de vijgeboom en de wijnstok
liggen tegen de grond,
alle bomen ontworteld
overal in de omtrek.
Hij sprak en daar waren de sprinkhanen,
zwermen van ongedierte

geen grassprietje laten ze over,
het hele land vreten ze kaal.
Toen sloeg hij hun eerstgeborenen,
de eerstelingen van hun kracht.
Toen voerde Hij zijn volk naar de vrijheid:
daar trokken de stammen uit,
met zilver en goud beladen,
en niemand die ze wat deed.
Egypte, verlamd van schrik,
Egypte was blij dat ze gingen.

Hij zond een wolk met hen mee,
om hen in de rug te dekken,
en een vuur om hen 's nachts te verlichten.
Ze vroegen Hem: geef ons te eten,
en Hij liet kwartels komen,
Hij gaf hun brood uit de hemel
en ze hadden geen honger meer.
Hij scheurde de rotsen open,
daar sprong het water tevoorschijn,
stromen van levend water
midden in de woestijn.
Dit alles heeft Hij gedaan
omdat Hij het eens beloofd had
aan Abraham, zijn knecht.

Hij gaf zijn volk de vrijheid
en juichend zijn wij gegaan.
Hij gaf ons de landen der heidenen,
Hij gaf ons het werk van hun handen,
opdat wij zijn woorden bewaren
en leven in zijn verbond
en Hem loven en danken
nu en in eeuwigheid.

Psalm 104

U wil ik noemen, God, bij uw Naam,
zo waar als ik leef.

Mijn Heer en mijn God, Gij zijt groot en geweldig,
bekleed met luister en majesteit
en met een mantel van licht omhangen.
Gij spant de hemelen uit als een tent,
Gij bouwt op het water uw hoge zalen,
Gij maakt de wolken tot uw wagen
en op de vleugels van de wind
wandelt Gij, en de storm is uw bode,
vlammende vuren zijn uw knechten.
Gij hebt de aarde vast gegrond
en tot in eeuwigheid wankelt zij niet;
de zee bedekte haar als een kleed,
het water stond nog boven de bergen,
toen vluchtte het voor uw dreigementen,
weg was het voor de stem van uw donder;
de bergen staan op, de vlakten vloeien uit,
en alles vindt de plaats die Gij hebt gewild.
Gij hebt aan de vloed zijn grenzen gesteld.
nooit meer zal bij de aarde overweldigen.

Gij doet in de dalen de bronnen ontspringen,
daar wandelen de beken door het gebergte.
Zij drenken alle dieren van het veld,
de wilde ezel lest er zijn dorst.
Daar wonen de vogels van de hemel,
hoog in de takken zingen zij het uit.
De bergen krijgen uit de wolken te drinken,
de aarde wordt van uw regen verzadigd.
Gij laat het gras maar groeien voor het vee,
en groene gewassen voor de mens om te verzorgen;
en zo wint hij het graan uit de aarde,
zo oogst hij de wijn die het hart verheugt,
en olie om de huid te laten glanzen
en brood dat hem in leven houdt.
De bomen van God staan in volle bloei,
de ceders van de Libanon die Hij geplant heeft.
Daar zijn de vogels hun nesten begonnen,
hoog in de kruinen wonen de ooievaars.
De hoge bergen zijn voor de gemzen,
steenbokken schuilen weg in de rotsen.

Gij zijt de schepper van maan en tijd,
van zon en van zonsondergang.
Maakt Gij het donker, dan is het nacht,
dan komt het hele woud in beweging:
de jonge leeuwen brullen om buit,
zij vragen God om hun voedsel.
De zon gaat op en zij sluipen terug
en in hun holen liggen zij neer.
De mens gaat uit om zijn werk te doen,
hij zwoegt totdat de duisternis valt.
Dit alles, God, uw eigen werk,
uit zoveel dingen spreekt uw wijsheid,
uw scheppingskracht vervult onze aarde.

En dan de zee, zo wijd en geweldig,
wemelend van dieren, grote en kleine;
daar gaan de schepen over en weer;
daar is het monster Leviatan,
door U gemaakt om mee te spelen.

Alles wacht op U vol hoop,
alle levenden vragen U om voedsel,
en Gij geeft het hun, steeds weer op tijd,
Gij opent uw hand en zij worden verzadigd.
Keert Gij U af, dan worden zij angstig,
neemt Gij hun adem weg, zij sterven
en zij vallen terug in het stof.
Maar zendt Gij uw geest, dan worden zij herschapen,
Gij geeft de aarde een nieuw gezicht.

Zo is de wereld vol van Hem,
ere zij God en duurzame vreugde.

Kijkt Hij naar de aarde, zij beeft er van,
raakt Hij de bergen aan, zij branden.
Mijn leven lang zal ik zingen voor Hem,
een lied voor mijn God, zolang ik besta.
Ik hoop dat dit lied Hem gelukkig zal maken,
ik zelf ben gelukkig met U, mijn God.
En laat er een einde komen op aarde
aan alle zonde, aan alle kwaad.

U wil ik noemen, God, bij uw Naam,
zo waar als ik leef.

Psalm 139

Mijn God, Gij peilt mijn hart en Gij kent mij,
mijn God, Gij weet waar ik ga of sta.
Gij doorziet mijn gedachten van verre,
Gij hebt mijn reizen en rusten bepaald,
en wat ik ook doe, Gij zijt ermee vertrouwd,
ja, en er komt geen woord op mijn lippen,
mijn God, of Gij hebt het al gehoord.
Gij zijt voor mij en Gij zijt achter mij,
Gij hebt uw hand op mij gelegd -
wonder van wijsheid dat mij te boven gaat,
onbereikbaar, ik kan er niet bij.

Hoe zou ik ooit ontkomen aan uw geest
en waarheen vluchten, Gij ziet mij overal.
Beklim ik de hemel, Gij zijt in de hemel,
daal ik af in de aarde, daar vind ik U ook.
En vlieg ik mee met het morgenrood
tot aan het uiterste strand van de zee,
ook daar zal uw hand mij verder helpen,
ook daar houdt uw machtige hand mij vast.
Of ik nu uitroep: 'Duisternis, bedek mij,
laat het nacht worden om mij heen',
voor U bestaat er geen duisternis,
voor U is de nacht even licht als de dag,
de duisternis even stralend als het licht.

Uw schepping ben ik in hart en nieren,
Gij hebt mij geweven in de schoot van mijn moeder.
Ik dank U, Gij hebt mij zo wonderlijk gemaakt,
ontzaglijke wonderen zijn al uw werken.
Door U ben ik gekend, mijn ziel en mijn gebeente,
in mij was niets voor uw ogen verborgen
toen ik werd gevormd in het diepste geheim,
prachtig gevlochten in de schoot van de aarde.
Ik was nog ongeboren, Gij had mij al gezien,
en al mijn levensdagen stonden in uw boek
nog voordat Gij er een van had gemaakt.

Peil nu mijn hart, o God, en ken mij,
toets mij en weet wat er in mij omgaat.
Ik ben toch niet op een doodlopende weg?
Leid mij voort op de weg van mijn vaders.